அர்ச். பதுவை

அந்தோனியார்:

சுவிசேஷ போதகர் மற்றும் அற்புதர்

அர்ச். பதுவை அந்தோனியார்: சுவிசேஷ போதகர் மற்றும் அற்புதர்

அறிமுகம்

பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் கடவுள் எழுப்பிய சிறந்த புனிதர்களில், அர்ச். பதுவை அந்தோனியார் ஒரு தனித்துவமான பிரகாசத்துடன் ஒளிர்கிறார். அவர் ஒரே நேரத்தில் கற்றறிந்த இறையியலாளராகவும், தாழ்மையான பிரான்சிஸ்கன் துறவியாகவும், சோர்வடையாத போதகராகவும், ஏழைகள் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்டோரின் பாதுகாவலராகவும், மேலும் பாவசங்கீர்த்தனம் என்ற தேவ திரவிய அனுமானத்தின் வைராக்கியமான ஊழியராகவும் இருந்தார். அவரது பூமிக்குரிய வாழ்க்கை சுமார் முப்பத்தாறு ஆண்டுகள் மட்டுமே நீடித்தாலும், அவரது புனிதம் மற்றும்

போதனையின் செல்வாக்கு பல நூற்றாண்டுகளாக கத்தோலிக்க திருச்சபை முழுவதும் தொடர்கிறது.

அர்ச். அந்தோனியார் 1195 ஆம் ஆண்டு போர்ச்சுகல் நாட்டில் உள்ள லிஸ்பனில் பிறந்து, பெர்னாண்டோ என்ற பெயரில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். அவர் 1231 ஜூன் 13 அன்று இத்தாலியில் உள்ள பதுவை அருகே மரித்தார். ஒன்பதாம் கிரிகோரி பாப்பரசர், அவர் இறந்த ஒரு வருடத்திற்குள்ளாகவே, 1232 மே 30 அன்று அவரைப் புனிதராகக் கனப்படுத்தினார். 1946 ஆம் ஆண்டில், பனிரெண்டாம் பத்திநாதர் பாப்பரசர் அவரை அகில உலக திருச்சபையின் மறைவல்லுநராக அறிவித்து, அவருக்கு 'டாக்டர் எவாஞ்செலிகஸ்' (சுவிசேஷ போதகர்) என்ற பட்டத்தை வழங்கினார்.

அவரது வாழ்க்கை இன்றைய கிறிஸ்தவர்களுக்கு குறிப்பாக முக்கியமான ஒரு பாடத்தைக் கற்பிக்கிறது: அறிவு புனிதத்திற்கு வழிவகுக்க வேண்டும், போதனை மனமாற்றத்திற்கு வழிவகுக்க வேண்டும், மேலும் பக்தி கடவுள் மற்றும் அயலவர் மீது உண்மையான அன்பை உருவாக்க வேண்டும்.

1. அவரது ஆரம்ப வாழ்க்கையும் தேவ அழைத்தலும்

பெர்னாண்டோ லிஸ்பனில் ஒரு உன்னத மற்றும் கிறிஸ்தவ குடும்பத்தில் பிறந்தார். அவர் தனது இளமைப் பருவம் முதல் கதீட்ரல் பள்ளியில் கல்வி கற்றார். ஏறக்குறைய பதினைந்து வயதில், அவர் லிஸ்பனுக்கு வெளியே உள்ள அர்ச். வின்சென்ட் மடாலயத்தில் உள்ள அர்ச். அகஸ்டினின் சபையில் சேர்ந்தார்.

உலக ஆசாபாசங்களிலிருந்து விடுபட்டு அதிக தியானத்தையும் சுதந்திரத்தையும் தேடி, அவர் பின்னர் கோயம்ப்ராவில் உள்ள சாண்டா குரூஸ் மடாலயத்திற்கு மாறினார். அங்கு அவர் ஜெபம், படிப்பு, திருவிவிலியம் மற்றும் இறையியலில் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். அவர் இறுதியில் ஒரு குருவானவர் ஆக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார்.

இளம் பெர்னாண்டோ அமைதியான படிப்பு வாழ்க்கைக்கு விதிக்கப்பட்டவராகத் தோன்றினார். ஆயினும், தெய்வீக பராமரிப்பு அவரை மிகப் பெரிய ஒரு அப்போஸ்தலப் பணிக்குத் தயார்படுத்திக் கொண்டிருந்தது.

2. பிரான்சிஸ்கன் வேதசாட்சிகளுடனான சந்திப்பு

1220 ஆம் ஆண்டில் ஒரு தீர்க்கமான தருணம் வந்தது, மொராக்கோவில் வேதசாட்சிகளாக மரித்த ஐந்து பிரான்சிஸ்கன் துறவிகளின் திருப்பண்டங்கள் கோயம்ப்ராவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன. சேசு நாதருக்காக அவர்கள் அடைந்த வீர மரணம் பெர்னாண்டோவை ஆழமாக நெகிழச் செய்தது.

அவர்களின் மறைப்பணி வைராக்கியத்தைப் பின்பற்ற அவர் விரும்பினார். அனுமதியுடன், அவர் அகஸ்டினியன் சபையை விட்டு வெளியேறி, பிரான்சிஸ்கன் சிறிய சகோதரர்கள் சபையில் நுழைந்து, அந்தோனி என்ற பெயரை ஏற்றுக்கொண்டார்.

மொராக்கோ சென்று சுவிசேஷம் போதிக்க வேண்டும் என்பதே அவரது விருப்பமாக இருந்தது. அவர் அங்கு பயணம் செய்தாலும், அவர் திட்டமிட்டிருந்த பணியைச்

செய்ய முடியாமல் நோய் அவரைத் தடுத்தது. அவரது திரும்பும் பயணத்தில், அவரது கப்பல் புயலில் சிக்கி சிசிலியை அடைந்தது. தெய்வீக பராமரிப்பு அவர் எதிர்பார்த்திராத ஒரு பாதையில் அவரை வழிநடத்தியது.

இந்த நிகழ்வு ஒரு முக்கியமான பாடத்தைக் கற்பிக்கிறது: ஒரு ஆத்துமாவுக்காக கடவுள் வைத்திருக்கும் திட்டம், அந்த ஆத்துமா தனக்காக வகுத்துள்ள திட்டத்திலிருந்து பெரும்பாலும் வேறுபட்டது. ஆப்பிரிக்காவில் வேதசாட்சியாக மரிக்க வேண்டும் என்று அந்தோனியார் விரும்பினார், ஆனால் அவர் ஐரோப்பாவில் திருச்சபையின் தலைசிறந்த போதகர்களில் ஒருவராக மாற வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்பினார்.

3. மறைந்திருந்த வாழ்விலிருந்து சிறந்த போதனைக்கு

சில காலம் அந்தோனியார் ஜெபம் மற்றும் தாழ்ச்சியின் மறைவான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தார். அவர் ஆரம்பத்தில் ஒரு போதகராக பொது அங்கீகாரத்தைத் தேடவில்லை.

ஆனால் 1222 ஆம் ஆண்டில், ஃபோர்லியில் நடந்த ஒரு குருத்துவ திருநிலைப்பாட்டு விழாவின் போது, நியமிக்கப்பட்ட போதகர் எதிர்பாராதவிதமாக வரவில்லை. அந்தோனியார் பேசும்படி கேட்கப்பட்டார். கடவுள் அவருக்கு அளித்திருந்த அசாதாரணமான கொடையை அவரது மேலதிகாரிகளும் சக துறவிகளும் விரைவில் கண்டுகொண்டனர்.

அவரது வேத அறிவு, இறையியல் புரிதல், சொற்பொழிவுத் திறன் மற்றும் ஆன்மீக வைராக்கியம் ஆகியவை

ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. அந்தத் தருணத்திலிருந்து அவர் போதிக்க அதிகளவில் அழைக்கப்பட்டார்.

அவர் வடக்கு இத்தாலி மற்றும் தெற்கு பிரான்ஸ் முழுவதும் பயணம் செய்து, மனமாற்றத்தையும் கிறிஸ்தவ ஒழுக்கத்தையும் போதித்தார். பெரும் திரளான மக்கள் அவரிடம் போதனைகளைக் கேட்க வந்தனர், மேலும் பாவிகளை கடவுளிடம் திரும்ப அழைப்பதிலும், தவறுகளுக்கு எதிராக விசுவாசத்தைப் பாதுகாப்பதிலும் அவர் குறிப்பாக பிரபலமானார்.

அந்தோனியார் தனது கேட்போரை ஈர்ப்பதற்காக மட்டுமே போதிக்கவில்லை. அவரது போதனைக்கு ஒரு தெளிவான நோக்கம் இருந்தது: ஆத்துமாக்களை மனந்திரும்புதல், விசுவாசம், தேவதிரவிய அனுமானங்கள், மற்றும் புனிதமான கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைக்குக் கொண்டு வருவது.

4. அந்தோனியார், திருவிவிலியத்தின் போதகர்

அர்ச். அந்தோனியாரின் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களில் ஒன்று திருவிவிலியத்தைப் பற்றிய அவரது ஆழமான அறிவாகும்.

ஒன்பதாம் கிரிகோரி பாப்பரசர், அவரது போதனையைக் கேட்டபின், அவரது போதனையில் அடங்கியுள்ள அசாதாரணமான வேதச் செழுமையை உணர்ந்து, பாரம்பரியமாக அவரை “உடன்படிக்கைப் பெட்டி” என்று அழைத்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

அந்தோனியார் இடைக்கால லத்தீன் மொழியில் தனது புகழ்பெற்ற ‘பிரசங்கங்களை’ (Sermons) எழுதினார். அவை

குறிப்பாக பிரான்சிஸ்கன் போதகர்களுக்கான பயிற்சி கருவியாக உருவாக்கப்பட்டன. அவை ஞாயிறு மற்றும் திருவிழா வாசகங்களைக் கையாண்டன, மேலும் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையுடன் தொடர்புடைய வேதாகமாத்தை விளக்க முற்பட்டன.

பதுவையில் உள்ள அர்ச். அந்தோனியார் பேராலயம், அவரது பிரசங்கங்களில் திருச்சபையின் பிதாக்கள், இறையியலாளர்கள், தத்துவஞானிகள் மற்றும் பிற எழுத்தாளர்களின் குறிப்புகளுடன், வேதத்திலிருந்து ஆறாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மேற்கோள்கள் உள்ளன என்று குறிப்பிடுகிறது.

உண்மையான கத்தோலிக்கப் போதனையை கடவுளின் வார்த்தையிலிருந்து பிரிக்க முடியாது என்பதை அவரது பிரசங்கங்கள் நமக்குக் காட்டுகின்றன. ஒரு போதகர் மக்களை மகிழ்விப்பதற்காகவோ அல்லது தனிப்பட்ட கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்காகவோ அழைக்கப்படவில்லை. அவர் சேசு நாதரின் சத்தியத்தை அறிவித்து, ஆத்துமாக்களை மனமாற்றத்தை நோக்கி வழிநடத்த வேண்டும்.

5. பாவசங்கீர்த்தனம் என்ற தேவ திரவிய அனுமானத்தின் மீதான அவரது அன்பு

பாவிகளின் மனமாற்றத்தில் அர்ச். அந்தோனியாருக்கு ஒரு தனிப்பட்ட வைராக்கியம் இருந்தது.

அவரது பணியைச் சுற்றியுள்ள வரலாற்று மரபின்படி, அவர் நீண்ட நேரம் பாவசங்கீர்த்தனம் கேட்பதில் செலவிடுவார். அவரது போதனையும் மேய்ப்புப் பணியும்

ஆத்துமாக்களை கடவுளின் நட்புக்குத் திருப்புவதை நோக்கி அமைந்திருந்தன.

இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது, ஏனெனில் கிறிஸ்தவம் என்பது ஒரு கோட்பாட்டை அறிவுபூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்வது மட்டுமல்ல என்பதை அந்தோனியார் புரிந்துகொண்டார். கிறிஸ்தவன் பாவத்தை விட்டு விலகி கடவுளிடம் திரும்ப வேண்டும்.

எனவே அவரது போதனை கோட்பாடு மற்றும் மனந்திரும்புதல், விசுவாசம் மற்றும் ஒழுக்கம், அருள் மற்றும் மனமாற்றம் ஆகியவற்றை ஒன்றிணைத்தது.

வாடிகனின் அவரது வாழ்க்கை வரலாறு அவரது போதனைப் பணியையும், தேவதிரவிய அனுமானங்கள் மீதான, குறிப்பாக பாவசங்கீர்த்தனம் மற்றும் நற்கருணை மீதான அவரது அக்கறையையும் வலியுறுத்துகிறது.

6. ஏழைகள் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்டோரின் பாதுகாவலர்

அர்ச். அந்தோனியார் இறையியல் கேள்விகளில் மட்டுமே அக்கறை காட்டவில்லை. அவரது போதனையானது அநீதியையும் ஏழைகளை நடத்தும் விதத்தையும் சுட்டிக்காட்டியது.

பதுவையில் அவர் மக்களுடன் ஆழமாக இணைந்தார். அவர் அவர்கள் மத்தியில் பணிபுரிந்து அநீதியை எதிர்த்தார். எனவே அவரது புனிதம் ஜெபத்திலும் போதனையிலும் மட்டுமல்ல, ஒடுக்குமுறையால் அவதிப்படுபவர்களைப் பாதுகாப்பதிலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

இது கிறிஸ்தவ பிறரன்பு குறித்த ஒரு முக்கியமான பாடத்தைத் தருகிறது. அயலவர் மீதான உண்மையான அன்பு என்பது மற்றொரு நபருக்காக அனுதாபப்படுவதை மட்டும் குறிக்காது. அது நீதியானதைப் பாதுகாப்பதற்கும் தேவையிலிருப்போருக்கு உதவுவதற்கும் தயாராக இருப்பதைக் குறிக்கிறது.

அந்தோனியாரைப் பொறுத்தவரை, கடவுள் அன்பும் அயலவர் அன்பும் ஒன்றோடொன்று இணைந்தவை.

7. திவ்விய நற்கருணை மீதான அவரது அன்பு

அர்ச். அந்தோனியாரின் போதனை திவ்விய நற்கருணைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தது. அவரது பிரசங்கங்கள் தேவதிரவிய அனுமானங்கள், குறிப்பாக நற்கருணை தொடர்பான கணிசமான போதனைகளைக் கொண்டுள்ளன.

அர்ச். அந்தோனியாரைச் சுற்றியுள்ள பாரம்பரியக் கதைகளில், நற்கருணையில் சேசு நாதரின் உண்மையான பிரசன்னம் என்ற கத்தோலிக்கக் கோட்பாட்டை அவர் பாதுகாத்ததோடு தொடர்புடைய அசாதாரண அற்புதங்களும் அடங்கும்.

கற்றறிந்த இறையியலாளர்களுக்கோ அல்லது சாதாரண மக்களுக்கோ பிரசங்கித்தாலும், அந்தோனியார் இதயங்களை சேசு நாதரை நோக்கி வழிநடத்தினார். அவரது அற்புதங்கள் ஒருபோதும் தங்களுக்குள்ளேயே முடிவாக இருந்ததில்லை. அவற்றின் நோக்கம் சுவிசேஷத்தின் சத்தியத்தை உறுதிப்படுத்துவதும், மக்களை விசுவாசத்திற்கு வழிநடத்துவதுமே ஆகும்.

எனவே, மிகப்பெரிய அற்புதம் என்பது தொலைந்த பொருளை மீட்டெடுப்பதோ அல்லது ஒரு நோயாளியைக் குணப்படுத்துவதோ அல்ல, மாறாக ஒரு பாவியின் மனமாற்றமும் ஒரு ஆத்துமா கடவுளிடம் திரும்புவதுமே ஆகும்.

8. அவரது தாழ்ச்சியும் அகவாழ்வும்

அவரது அசாதாரண புகழ் இருந்தபோதிலும், அந்தோனியார் ஜெபம் மற்றும் தவம் செய்வதற்கு அர்ப்பணித்துக்கொண்ட ஒரு துறவியாகவே இருந்தார்.

அவர் தனது அப்போஸ்தலப் பணியை தனிமை மற்றும் தியான காலங்களுடன் மாற்றிக்கொண்டார். அவரது வாழ்க்கையின் இறுதிப் பகுதியில், அவர் அதிக தியானத்தைத் தேடி பதுவை அருகே உள்ள காம்போசம்பிரோவுக்குச் சென்றார். வாடிகனின் குறிப்பின்படி, அவர் அங்கு தனிமையில் நேரம் செலவிட்டார், மேலும் குழந்தை சேசு அவருக்குத் தோன்றிய ஒரு ஆழ்ந்த ஆன்மீக அனுபவத்தைப் பெற்றார்.

தியானம் மற்றும் அப்போஸ்தலப் பணியின் இந்தக் கலவையே இந்தப் புனிதரின் சிறப்பம்சமாகும்.

ஜெபத்திற்குப் பதிலாக பிரசங்கம் அமையலாம் என்று அந்தோனியார் நம்பவில்லை. மாறாக, அவரது பிரசங்கம் கடவுளுடனான அவரது உறவிலிருந்து வெளிப்பட்டது.

கடவுளுடன் பேசாமல் கடவுளைப் பற்றிப் பேசும் ஒரு போதகர் வெறும் பேச்சாளராக மாறும் அபாயம் உள்ளது. அந்தோனியார் நமக்கு நேர்மாறான மாதிரியைக்

காட்டுகிறார்: முதலில் கடவுளுடனான ஐக்கியம், பின்னர் அப்போஸ்தலப் பணி.

9. அவரது இறுதி நோயும் மரணமும்

கடுமையான தவங்களும் கடினமான அப்போஸ்தலப் வாழ்க்கையும் அந்தோனியாரின் ஆரோக்கியத்தைப் பலவீனப்படுத்தியிருந்தன.

1231 ஆம் ஆண்டின் தவக்காலத்தில், அவரது உடல்நிலை கணிசமாக மோசமடைந்தது. ஈஸ்டருக்குப் பிறகு அவர் காம்போசம்பிரோவுக்குச் சென்றார். பின்னர், அவருக்குக் கடுமையான உடல்நலக்குறைவு ஏற்பட்டபோது, அவர் பதுவைக்குத் திரும்ப விரும்பினார்.

அவர் ஒரு வண்டியில் வைக்கப்பட்டு நகரை நோக்கி அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். இருப்பினும், அவர் 1231 ஜூன் 13 அன்று பதுவையின் நுழைவாயில்களுக்கு அருகே உள்ள அர்செல்லாவில் காலமானார்.

அப்போது அவருக்கு சுமார் முப்பத்தாறு வயது மட்டுமே.

அவரது மரணத்தைத் தொடர்ந்து அசாதாரணமான பக்தி வெளிப்பட்டது. அந்தோனியாரின் போதனையை நேரில் கேட்டிருந்த ஒன்பதாம் கிரிகோரி பாப்பரசர், அவர் இறந்து பதினொரு மாதங்களுக்குப் பிறகு, 1232 மே 30 அன்று அவரைப் புனிதராகக் கனப்படுத்தினார்.

10. திருச்சபையின் மறைவல்லுநர்

பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகும், அந்தோனியாரின் போதனையின் விதிவிலக்கான மதிப்பை திருச்சபை தொடர்ந்து அங்கீகரித்தது.

1946 ஜனவரி 16 அன்று, பனிரெண்டாம் பத்திநாதர் பாப்பரசர் அவரை அகில உலக திருச்சபையின் மறைவல்லுநராக அறிவித்து, 'டாக்டர் எவாஞ்செலிகஸ்' என்ற பட்டத்தை அவருக்கு வழங்கினார்.

பதினாறாம் பெனடிக்ட் பாப்பரசர், அந்தோனியாரின் பிரசங்கங்கள் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் உண்மையான பயண வழியை வழங்குகின்றன என்றும், அவற்றின் இறையியல் மற்றும் ஆன்மீக செழுமை இன்றும் கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பயனளிக்கிறது என்றும் விளக்கினார்.

எனவே, திருச்சபையின் மறைவல்லுநர் என்ற அவரது பட்டம் வெறுமனே ஒரு மரியாதை மட்டுமல்ல. திருவிவிலியம், கிறிஸ்தவ ஒழுக்கம், மனமாற்றம், தேவதிரவிய அனுமானங்கள் மற்றும் ஆன்மீக வாழ்க்கை குறித்த அவரது போதனையின் நீடித்த மதிப்பை நோக்கி அது நம்மை வழிநடத்துகிறது.

11. கத்தோலிக்கர்கள் ஏன் அர்ச். அந்தோனியாரை நேசிக்கிறார்கள்

அர்ச். அந்தோனியார் கத்தோலிக்க திருச்சபையில் மிகவும் நேசிக்கப்படும் புனிதர்களில் ஒருவராகியுள்ளார். உலகம் முழுவதிலுமுள்ள கத்தோலிக்கர்கள், குறிப்பாகத் தொலைந்த பொருட்களைக் கண்டுபிடிக்க உதவி தேடும்போது, அவரை நோக்கி ஜெபிக்கிறார்கள். ஆயினும் அவரது பரிந்துரையை இந்த பிரபலமான பக்திக்கு மட்டுமே சுருக்கிவிடக் கூடாது.

அர்ச். அந்தோனியாரை நேசிப்பதற்கான ஆழமான காரணம், அவர் நம்மை சேசு நாதரிடம் வழிநடத்துகிறார் என்பதே.

அவரது வாழ்க்கை நமக்குக் கற்பிப்பது:

* வேதாகமத்தை நேசிக்க;
* கத்தோலிக்கக் கோட்பாட்டிற்கு விசுவாசமாக இருக்க;
* பாவத்தை விட்டு விலகி ஓட;
* தேவதிரவிய அனுமானங்களை தகுதியுடன் பெற;
* திவ்விய நற்கருணை மீது பக்தி கொண்டிருக்க;
* ஏழைகள் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்டோரைப் பாதுகாக்க;
* தாழ்ச்சியைக் கடைப்பிடிக்க;
* அப்போஸ்தலப் பணியுடன் ஜெபத்தை ஒன்றிணைக்க;
* பூமிக்குரிய எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நித்திய ஜீவனை விரும்புவதற்கு.

குழந்தை சேசுவை ஏந்தியபடி இருக்கும் அர்ச். அந்தோனியாரின் பாரம்பரிய திருச்சொரூபம் அவரது ஆன்மீகத்தின் மையத்தை அழகாக வெளிப்படுத்துகிறது: சேசு நாதரே அவரது இதயத்தின் பொக்கிஷமாக இருந்தார்.

முடிவுரை

அர்ச். பதுவை அந்தோனியார் குறுகிய காலமே வாழ்ந்தாலும், அவர் கடவுளுக்காகத் தீவிரமாக வாழ்ந்தார். அவர் லிஸ்பனின் பெர்னாண்டோவாகத் தொடங்கி, ஒரு அகஸ்டினியன் ஆகி, பின்னர் ஒரு பிரான்சிஸ்கன் ஆகி,

இறுதியாக திருச்சபையின் வரலாற்றில் மிகச்சிறந்த போதகர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களில் ஒருவரானார்.

அவர் உலக மரியாதையைத் தேடவில்லை. அவர் சேசு நாதரைத் தேடினார்.

அவர் தன்னையே பிரசங்கிக்கவில்லை. அவர் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தார்.

அவர் அறிவைத் தனிப்பட்ட மகிமைக்காகப் பயன்படுத்தவில்லை. ஆத்துமாக்களைக் கடவுளிடம் வழிநடத்தவே அதைப் பயன்படுத்தினார்.

புனிதம் என்பது ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்ட ஒன்று என்று அவர் கருதவில்லை. அவரது ஒட்டுமொத்தப் பணியும் மனமாற்றம் மற்றும் கிறிஸ்தவ முழுமைக்கான அழைப்பாகவே இருந்தது.

அவரது வாழ்க்கை இன்றும் குறிப்பாகப் பொருத்தமானதாகவே உள்ளது. சத்தமும் கவனச்சிதறலும் நிறைந்த ஒரு யுகத்தில், அமைதி, ஜெபம், திருவிவிலியம், நல்ல கோட்பாடு, தேவதிரவிய அனுமானங்கள் மற்றும் சத்தியத்தை அஞ்சாமல் போதித்தல் ஆகியவற்றின் வல்லமையை அர்ச். அந்தோனியார் நமக்கு நினைவூட்டுகிறார்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சேசு நாதரைத் தேடவும், கத்தோலிக்க விசுவாசத்தை உண்மையாக நேசிக்கவும், நமது பாவங்களுக்காக மனதார மனந்திரும்பவும், மோட்சத்தின் நித்திய பேரின்பத்தை அடையும் வரை நிலைத்திருக்கவும் அவரது முன்மாதிரி நமக்குக் கற்பிக்கட்டும்.

திருச்சபையின் சிறந்த மறைவல்லுநரான அர்ச். பதுவை அந்தோனியாரே, எங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்.

முக்கிய ஆதாரங்கள்

* பரிசுத்த சிம்மாசனம் – வாடிகன் நாடு, "ஜூன் 13: அர்ச். பதுவை அந்தோனியார், திருச்சபையின் மறைவல்லுநர்."

* பதினாறாம் பெனடிக்ட் பாப்பரசர், பொது தரிசனம், 10 பிப்ரவரி 2010, அர்ச். பதுவை அந்தோனியார் குறித்து.

* அர்ச். அந்தோனியார் பேராலயம், பதுவை, "அர்ச். அந்தோனியாரின் பிரசங்கங்கள்."

* கத்தோலிக்க கலைக்களஞ்சியம், "அர்ச். பதுவை அந்தோனியார்."

* அர்ச். அந்தோனியார் பேராலயம், பதுவை, அர்ச். அந்தோனியாரின் பிரசங்கங்களின் இணையத் தொகுப்பு.